

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Kvótaszámítási adatok

Pécs, 1899. november 28.

Szell Kálmán arra a vádra, hogy a kvótabizottság a 34.4%-os kvótát számbeli adatok nélkül, tisztán politikai okból ajánlotta meg, nagy önérzettel mutatott rá arra a kötetre, amely a kvótajelentés mellékletét képezi s a melyben a tárgyalás alapjául szolgált szám adatok foglaltatnak. Ezek az adatok — ugymond — az adóbevételek arányában kimutatják, hogy Magyarországot 33.84%-os kvóta illeti meg, világos tehát, hogy a mikor a kvótabizottság 34.4%-os kvótát ajánlott meg, csak 0.56%-kal ment túl azon a határon, a melyet a szám adatok igazolnak.

De hát mik ezek az adatok? Adóbevételek, egyéb semmi. Nem bizonyítanak ezek semmi egyebet, mint hogy mennyi adót préselt ki a magyar állam az ő adózóinak zsebéből; pedig a kvóta megállapításánál az lenne bizonyítandó, hogy mennyi van az adózók zsebében, mert itt *nem a viselt teher mennyisége, hanem a teherviselési képesség aránya lehet csak az irányadó.*

A forszírozott adóztatás eredményeire alapított kvótaarány számításnál lehetetlen, hogy eszébe ne jusson az embernek az a régi adomán, mikor az adó kivétel bizottság egy nagy lábon élő uri emberre háztartási költségeinek arányában akarta kiróni a magas adót s ez azzal a kijelentéssel til-

takozott ez ellen, hogy a nagy háztartás éppen nem bizonyítja a jómódot, mert — így folytatta nagyobb nyomaték okáért — majd meglátják az urak nemsokára, milyen disznóság sül ki ebből a nagy háztartásból.

A magyar állam is hasonlóképp cselekedett. Háztartásának költségeit az 1868-ki szerény 99 és 1/2 millióról harminc év alatt fölemelte 500 millió fölül, de vajjon van-e olyan örült optimista a világon, aki állítani merészelné, hogy ez alatt az idő alatt a nemzet vagyonsodása is hasonló arányban növekedett? Az óriási államháztartás szükségleteit csak úgy lehetett fődözni, hogy ugyanazt a jövedelmet mindig nagyobb és nagyobb közterhekkel rótták meg, s most neki áll a magyar kormány és kvótabizottság és azt mondja, minthogy mi adózóink jövedelmének minden forintjából többet vittünk el adóban, mint az osztrákok a saját adózóiktól, hát ne az adózók vagyonát és jövedelmét, hanem a tőlük elharácsolts adó mennyiségeket vegyük irányadóul a kvótaarány megállapításánál.

Pedig hát a magyar államférfiak is elmondhatnák, ha őszinték akarnának lenni, hogy majd meglássák nemsokára, milyen disznóság sül ki abból a nagy államháztartásból, amely nem természetes fejlődés, nem reális vagyonszaporodás, hanem mesterséges adósrőföls, adósságcsinálás, szipolyozás eredménye.

A magyar kvótaküldöttség könnyen kimutathatta volna, hogy sem a nemzeti vagyon, sem a kereset gyarapodása nem áll arányban az adóbevételek fokozásával. A magyar állam összes hatóságainak munkáerejének java részét csupa statisztikai adatok szolgáltatása emészti föl; ezekből a statisztikai adatokból hű képet tárhattak volna a követelőző osztrákok elé, hogy mennyit tesz ki számokban az az értékcsökkenés, amely mezőgazdaságunkat a terményárak hanyatlása folytán 1868-tól fogva sújtja; kimutathatták volna, hogy milyen óriási az a teherszaporulat, amely a magyar földet csak bekebelezett adósság címén is terheli, úgy hogy a magyar gazdák túlnyomó része már csak bérlője a saját földjének; kimutathatták volna, hogy behozott iparcikkék árában mennyivel többet adóznak mi Ausztriának, mint a mennyit mi Ausztriától terményeinkért kapunk.

Szell Kálmán azonban a pénzügyi bizottságban mindezekre azt mondta, hogy ilyen adatokat nem is lehet összeállítani, de ha lehetne is, az esztendő munkája lenne; azért csak maradjunk meg az adók eredményének összemérésénél. Nem azért, mert ez helyes és igazságos, hanem mert ez a számítás a legkönnyebb és eddig is ez volt az összehasonlítás alapja.

Persze nálunk már az az államférfi gyakorlat, hogy mikor az osztrákok valami kárunkra szolgáló dolgot követelnek, akkor

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lili asszony.

Egy huszártiszt emlékeiből.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Avató ünnepélyt tartottunk. Azaz, hogy nem mi tartottuk, hanem csak Dorner Frici a kacér huszárfőhadnagy, mi pedig csak vendégek voltunk.

Mondhatom, furcsa kis ünnepélyek voltak ezek. Nem volt bennük semmi szép, semmi lélekemelő, de mégis vonzóak voltak a maguk bizar mivoltukban.

Akkor estek meg ezek az ünnepélyek, midőn ami főhadnagyunk szeretőt cserélt. Dorner Frici sohasem volt indiszkrét ember, sőt megvetette azt, aki indiszkréciót követett el, s azt vallotta elvül, hogy az az ember, kinek nagyobb a szája a becsületénél, az ne tartson szeretőt. S mégis ilyenkor, midőn vége szakadt valamely viszonyának, vendégeket csodított a házhoz, aztán cigányzene, pezsgő mellett bucsuzott el a »régitől«, mintha ezzel is jelezni akarta volna, hogy »neked már le fujtak.«

Most is ahogy Lubinszky hadnagy, Türinger a kadét és én Fricihez értünk, az első szobában, a nappaliban már vacsorához volt

terítve, a cigányok pedig — vagy négy száll, — odakint évdőtt az előszobában a tiszt szolgával.

Frici a hálószobának a pamlagján feküdt. Vadonatuj attila, lakcipő és szalonnadrág volt rajta, az egész szobában pedig a »Jokey-Club« kellemes, de nehéz illata áradt szét.

Maga a főhadnagy kissé sápadtabb volt a szokottnál, de jókedvében nem vala okunk kételkedni. Amint bejöttünk, szívélyesen üdvözölt, aztán mialatt cognacot öntött, vidáman verdesve össze sarkantus cipőjének sarkait, szinte dévajul dudolta.

»Súgjad a fülébe . . .
Majd meghalok érte!«

— Ördögöt halok meg! — tette hozzá nevetve. Haljanak meg azok, akiket életükben még sohase csalt meg asszony. Én hála Istennek túl vagyok már a kezdet nehézségein. Igyatok fiuk!

Koccintottunk, s mialatt kíváncsiskodva jártattam végig szemeimet a szobában, tekintetem odatévedt a céltáblára, mely a szoba egyik sarkában két égő gyertya között állott. A szokásos feketekarikás kartont azonban, most egy fekete fátyollal bevont arckép helyettesítette.

— Te Frici! Mi az ott a sarokban? kérdeztem érdeklődve.

— Az pajtás a »szerelmi rögtön ítélő bíróság« kacagott a főhadnagy. Különben, hogy

ne gyötörjön sokáig a kíváncsiság, megkezdhetjük az ünnepélyt.

A főhadnagy felkelt a pamlagjáról, kiment a másik szobába, s néhány szót váltott a cigányokkal, meg az inasával s visszatérve hozzánk, egy elegáns plüs skatulyából rövid csövű Teschinget vett elő, a féle hangtalan pisztolyt, melynek nem durran, csak csattan a lövése.

Aztán végig heveredett Frici a pamlagon és mialatt az ajtó előtt a cigány rázendítette a Säckingeni trombitást:

»Isten veled!
Gyönyörnek sok lett volna!« . . .

elsütötte pisztolyát, a ravasz csattanásának hangja beleveszett a pezsgős palack durrogásába, s a céltábláról átlukasztott mellel esett le az arckép.

Lubinszky hadnagy előzékenyen ugrott oda s felvette a földről az arcképet. Alig vett rá azonban egy pillantást, szinte elképedve fordult Fricihez:

— A Lili asszony?!

— Az ám! Miért került volna el ő a sorsát. Asszony volt ő is, mint a többi, s tán ő érdemelte meg leginkább a »lefuvást« valamennyi hölgy ismerősöm között.

— Ezt nem értem! — mondta csodálkozva Lubinszky hadnagy, ki valószínűleg részes volt Fricinek eme szerelmi históriájában — hiszen Lili asszony nagyon szeretett téged.

— A patvarba! Dehogy szeretett —

Egy teljesen felszerelt és berendezett

jó pincze

800 hect. hordóval bérbeadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

10610. sz.
Tkv. 1899.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a baranyamegyei községi és körjegyzők nyugdíjalapja végrehajthatónak, Bodó Balázs bakonyai lakos végrehajtást szenvedett elleni 400 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében 8935 sz. a kibocsátott árverési hirdetményben a bakonyai 325.sz. betétben I. 1-4., II. 1-21., III 1-6 és 1. 2. sorsz. a. felvett ingatlanra 242 frt; 1027 frt; 260 frt és 12 frt kikiáltási árban **Bakonya község bíróságában 1899. évi december hó 2-ik napjának délelőtti 9 órájára kitűzött árverés az 1881: LX. t. cz. 167. § a alapján Kohn József végrehajtató érdekében is 43 frt tőkekövetelés s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.**

Pécsett, a kir. törvszék mint telekkvi hatóságánál, 1899. évi október hó 17 én.

Göbel

kir. törvszéki bíró.

Hirdetéseket

jutányosan vesz föl

a

„**PÉCSI FIGYELŐ**“

kiadóhivatala

Pécsett, Mária-utca I.

27680. sz.
1899.

Hirdetmény.

A város tulajdonát képező **Heindlhoffer-féle házban** levő s jelenleg Benczenleitner S. által bérbe birt

boltnak

1900. évi február hó 1-től leendő bérbeadása iránt Pécs város gazd. tanács-terében **1899. évi december hó 9-én délelőtt 9 órakor zárt ajánlati tárgyalással** egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy **50 frt** bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb **1899. évi december hó 8-án déli 12 óráig** a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert János g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécsett, 1899. évi november hó 20-án.

A város Tanácsa.

Tisztelettel felkéretnek a pécsi szigeti külvárosi T. választó polgárok, sziveskedjenek

folyó hó 30-án

(csütörtökön)

esti 8 órakor a szigeti országuton fekvő „Korona“ vendéglőben, a folyó évi december hó 3-án megtartandó városi képviselő-választást illetőleg, a

kijelölő értekezleten

mentől számosabban megjelenni.

Figyelmeztetés!

Minden félreértés elkerülése végett tudomására hozom a n. é. közönségnek és az igen tisztelt vevőimnek, hogy

saját termelésü

palack-boraim

csakis **nálam** (kert-utca 8. sz.) és a „Nádor“ kávéházban kaphatók.

Tisztelettel

CSERTA ANTAL
bortermelő.

huzásra érvényes jótékony-célú — sorsjáték a budapesti poliklinikai egyesület kórháza javára — sorsjegy ára csak

1 KORONA.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény á **20.000** kor. stb ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizettetik.

Első huzás

visszavonhatóanul
már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

a nagy jótékonyági sorsjáték kezelésége a Budapesti Poliklinikai Egyesület kórháza javára Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

ugyszintén

Krausz Simon és fia, banküzlet,
Schapringer J. bank- és váltóháza

és
Ullmann M. K. bank- és váltóháza
Pécsett.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölhasználások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Kvótaszámítási adatok

Pécs, 1899. november 28.

Szell Kálmán arra a vádra, hogy a kvótabizottság a 34.4%-os kvótát számbeli adatok nélkül, tisztán politikai okból ajánlotta meg, nagy önérzettel mutatott rá arra a kötetre, amely a kvótajelentés mellékletét képezi s a melyben a tárgyalás alapjául szolgált szám adatok foglaltatnak. Ezek az adatok — ugymond — az adóbevételek arányában kimutatják, hogy Magyarországot 33.84%-os kvóta illeti meg, világos tehát, hogy a mikor a kvótabizottság 34.4%-os kvótát ajánlott meg, csak 0.56%-kal ment túl azon a határon, a melyet a szám adatok igazolnak.

De hát mik ezek az adatok? Adóbevételek, egyéb semmi. Nem bizonyítanak ezek semmi egyebet, mint hogy mennyi adót préselt ki a magyar állam az ő adózóinak zsebéből; pedig a kvóta megállapításánál az lenne bizonyítandó, hogy mennyi van az adózók zsebében, mert itt *nem a viselt teher mennyisége, hanem a teherviselési képesség aránya lehet csak az irányadó.*

A forszírozott adóztatás eredményeire alapított kvótaarány számításnál lehetetlen, hogy észébe ne jusson az embernek az a régi adoma, mikor az adó kivétel bizottság egy nagy lábon élő uri emberre háztartási költségeinek arányában akarta kiróni a magas adót s ez azzal a kijelentéssel til-

takozott ez ellen, hogy a nagy háztartás éppen nem bizonyítja a jómódot, mert — így folytatta nagyobb nyomatek okáért — majd meglátják az urak nemsokára, milyen disznóság sül ki ebből a nagy háztartásból.

A magyar állam is hasonlóképp cselekedett. Háztartásának költségeit az 1868-ki szerény 99 és 1/2 millióról harminc év alatt fölemelte 500 millió fölül, de vajjon van-e olyan örült optimista a világon, aki állítani merészelné, hogy ez alatt az idő alatt a nemzet vagyonsodása is hasonló arányban növekedett? Az óriási államháztartás szükségleteit csak úgy lehetett fődözni, hogy ugyanazt a jövedelmet mindig nagyobb és nagyobb közterhekkel rótták meg, s most neki áll a magyar kormány és kvótabizottság és azt mondja, minthogy mi adózóink jövedelmének minden forintjából többet vittünk el adóban, mint az osztrákok a saját adózóiktól, hát ne az adózók vagyonát és jövedelmét, hanem a tőlük elharácsolts adó mennyiségeket vegyük irányadóul a kvótaarány megállapításánál.

Pedig hát a magyar államférfiak is elmondhatnák, ha őszinték akarnának lenni, hogy majd meglássák nemsokára, milyen disznóság sül ki abból a nagy államháztartásból, amely nem természetes fejlődés, nem reális vagyonszaporodás, hanem mesterséges adósrófolás, adósságcsinálás, színpolyozás eredménye.

A magyar kvótaküldöttség könnyen kimutathatta volna, hogy sem a nemzeti vagyon, sem a kereset gyarapodása nem áll arányban az adóbevételek fokozásával. A magyar állam összes hatóságainak munkáerejének java részét csupa statisztikai adatok szolgáltatása emészti föl; ezekből a statisztikai adatokból hű képet tárhattak volna a követelőző osztrákok elé, hogy mennyit tesz ki számokban az az értékcsökkenés, amely mezőgazdaságunkat a terményárak hanyatlása folytán 1868-tól fogva sújtja; kimutathatták volna, hogy milyen óriási az a teherszaporulat, amely a magyar földet csak bekebelezett adósság címén is terheli, úgy hogy a magyar gazdák túlnyomó része már csak bérlője a saját földjének; kimutathatták volna, hogy behozott iparcikkek árában mennyivel többet adozunk mi Ausztriának, mint a mennyit mi Ausztriától terményeinkért kapunk.

Szell Kálmán azonban a pénzügyi bizottságban mindezekre azt mondta, hogy ilyen adatokat nem is lehet összeállítani, de ha lehetne is, az esztendő munkája lenne; azért csak maradjunk meg az adók eredményének összemérésénél. Nem azért, mert ez helyes és igazságos, hanem mert ez a számítás a legkönnyebb és eddig is ez volt az összehasonlítás alapja.

Persze nálunk már az az államférfi gyakorlat, hogy mikor az osztrákok valami kárunkra szolgáló dolgot követelnek, akkor

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Lili asszony.

Egy huszártiszt emlékeiből.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Avató ünnepélyt tartottunk. Azaz, hogy nem mi tartottuk, hanem csak Dorner Frici a kacér huszárfőhadnagy, mi pedig csak vendégek voltunk.

Mondhatom, furcsa kis ünnepélyek voltak ezek. Nem volt bennük semmi szép, semmi lélekemelő, de mégis vonzóak voltak a maguk bizar mivoltukban.

Akkor estek meg ezek az ünnepélyek, midőn ami főhadnagyunk szeretőt cserélt. Dorner Frici sohasem volt indiszkrét ember, sőt megvetette azt, aki indiszkréciót követett el, s azt vallotta elvül, hogy az az ember, kinek nagyobb a szája a becsületénél, az ne tartson szeretőt. S mégis ilyenkor, midőn vége szakadt valamely viszonyának, vendégeket csodított a házhoz, aztán cigányzene, pezsgő mellett bucsuzott el a »régitől«, mintha ezzel is jelezni akarta volna, hogy »neked már le fujtak.«

Most is ahogy Lubinszky hadnagy, Türinger a kadét és én Fricihez értünk, az első szobában, a nappaliban már vacsorához volt

terítve, a cigányok pedig — vagy négy száll, — odakint évdődött az előszobában a tiszt szolgával.

Frici a hálószobának a pamlagján feküdt. Vadonatuj attila, lakcipő és szalonnadrág volt rajta, az egész szobában pedig a »Jokey-Club« kellemes, de nehéz illata áradt szét.

Maga a főhadnagy kissé sápadtabb volt a szokottnál, de jókedvében nem vala okunk kételkedni. Amint bejöttünk, szívélyesen üdvözölt, aztán mialatt cognacot öntött, vidáman verdesve össze sarkantus cipőjének sarkait, szinte dévajul dudolta.

»Súgjad a fülébe . . .
Majd meghalok érte!«

— Ördögöt halok meg! — tette hozzá nevetve. Haljanak meg azok, akiket életükben még sohase csalt meg asszony. Én hála Istennek túl vagyok már a kezdet nehézségein. Igyatok fiuk!

Koccintottunk, s mialatt kíváncsiskodva jártattam végig szemem a szobában, tekintetem odatévedt a céltáblára, mely a szoba egyik sarkában két égő gyertya között állott. A szokásos feketekarikás kartont azonban, most egy fekete fátyollal bevont archép helyettesítette.

— Te Frici! Mi az ott a sarokban? kérdeztem érdeklődve.

— Az pajtás a »szerelmi rögtön ítélő bíróság« kacagott a főhadnagy. Különben, hogy

ne gyötörjön sokáig a kíváncsiság, megkezdhetjük az ünnepélyt.

A főhadnagy felkelt a pamlagjáról, kiment a másik szobába, s néhány szót váltott a cigányokkal, meg az inasával s visszatérve hozzánk, egy elegáns plüs skatulyából rövid csöví Teschinget vett elő, a féle hangtalan pisztolyt, melynek nem durran, csak csattan a lövése.

Aztán végig heveredett Frici a pamlagon és mialatt az ajtó előtt a cigány rázendítette a Säckingeni trombitást:

»Isten veled!
Gyönyörnek sok lett volna! . . .

elsütötte pisztolyát, a ravasz csattanásának hangja beleveszett a pezsgős palack durrogásába, s a céltábláról átlukasztott mellel esett le az arckép.

Lubinszky hadnagy előzékenyen ugrott oda s felvette a földről az arcképet. Alig vett rá azonban egy pillantást, szinte elképedve fordult Fricihez:

— A Lili asszony?!

— Az ám! Miért került volna el ő a sorsát. Asszony volt ő is, mint a többi, s tán ő érdemelte meg leginkább a »lefuvást« valamennyi hölgy ismerősöm között.

— Ezt nem értem! — mondta csodálkozva Lubinszky hadnagy, ki valószínűleg részes volt Fricinek eme szerelmi históriájában — hiszen Lili asszony nagyon szeretett téged.

— A patvarba! Dehogy szeretett —

belenyugszunk a béke kedvéért, mert az okosabb engéd s a politikailag érett magyar mindig sokat tartott arra, hogy ő legyen az okosabb. Mikor aztán az igazságtalanság keserű gyümölcsei mind bővebben teremnek, akkor egyszerűen hivatkozunk a gyakorlatra, amely az igazságtalanságot szentesítette.

Pedig az adóteher szerinti kvótaszámítás igazságtalan volta az idők folyásával mind szembeütőbbé és súlyosabbá válik. Magyarország óriási erőfeszítéseket kénytelen tenni, hogy elmaradottságából kiemelkedjék s a gyarmati helyzete által ütött sebeket orvosolja, vagy legalább is leplezze. Ezért kénytelen polgárait sokkal nagyobb terhekkel megróni, mint Ausztria, hol már régen virágoznak azok az intézmények, a melyeket mi nagy pénzen csak most kezdünk létesíteni. Itt van aztán — hogy mást ne is említsünk — az az óriási teher, a melyet Magyarország vállalt csak azért is, hogy a magyarság a véderő kötelékében annyira-mennyire érvényesülhessen. Alapítványi helyek, katonai nevelőintézetek címén oly rengeteg összegekkel terheltük meg külön költségvetésünket, a milyeneknek Ausztria költségvetésében nyoma sincsen.

És mivel mindezek fődözhetésére adózáinktól többet vagyunk kénytelenek kifizetni, mint Ausztria, amely a mieinknél enyhébb adótevételeit is leszállította, azért fizessünk többet a közös költségekhez is a magasabb kvóta arányában!

De van még egy másik nagy igazságtalanság is a közös költségek fődözési módjában s ez a vámbevételek elszámolási módja. Azt mindenki tudja, hogy a vámbevételeket végeredményben nem a külföld, hanem a belföldi fogyasztók fizetik. Az osztó igazság tehát azt követelné, hogy mindegyik állam kincstárát megillesse a vámbevételeknek az a része, a melyet a saját polgárai fizettek az általuk elfogyasztott külföldi cikkek után.

mondta szinte dühösen Frici. Haszontalan, kacér volt, mint a többi. Csak azt csodálom, hogy én, aki nőismerőnek tartottam magam, hinni tudtam ennek az asszonynak a hazug szerelmében, felültem neki, mint egy közönséges, meghízott börziánér a maga ballet hölgyének. Különből látom, hogy értetlenül bámultok rám — szót felénk fordulva. Gyertek vacsorázni, aztán majd elmondom nektek ezt a históriát.

Vacsorához ültünk, mely alatt Dorner Frici édes keveset evett, de annál inkább itta a pezsgőt. Ugy látszott, mintha ami számító eszű, don Juan hajlamu, daliásan léha főhadnagyunknak a szívében mégis komolyabb nyomokat hagyott volna annak a céltábláról lelt asszonynak az emléke.

Vacsora után a feketét odabent a Frici hálósobájában szervirozták, s miután mindannyian rágyújtva kényelmesen elhelyezkedtünk, Frici kezében az átlóit fényképpel, végig heveredett a pamlagon, aztán álmadozva kezdett bele a történetbe:

I.

— Ismeritek fiuk az én nézetemet. Soha életemben nem udvaroltam leánynak. Bolonditani sajnáltam őket, feleséget meg addig nem veszek, míg vannak balekok a világon, akik megházasodnak. Az asszonyoknak — ha arra valók — szívesen udvarolok, azonban soha sem bírtam még elérni azt, hogy ne csak jól kiszámított tervvel, szinte bizonyos rutin

A vámbevételeket azonban közvetlenül a közös költségek fedezésére fordítják, tekintet nélkül arra, hogy melyik állam polgárai mennyivel járultak azokhoz. Már pedig az kétségtelen, hogy Magyarország lakosai a vámbevételekhez sokkal nagyobb arányban járulnak, mint az osztrákok, kiknek alig van ipari behozataluk a külföldről. A vámbevételekben tehát Magyarország 50%-nál is nagyobb arányban járul a közös költségekhez, a mi a kvóta megállapításánál igazság szerint szintén lényeges figyelembe vételt igényelne.

De hát mikor az ellenzék az erre vonatkozó szám adatok előterjesztését követeli, Széll Kálmán megint csak azzal áll elő, hogy ez szükségtelen, mert ez nincsen befolyással a kvótaarány megállapítására.

Nos, az igaz, hogy a vámbevételek elszámolási módja törvényen alapul, de ezt a törvényt, dacára igazságtalan voltának, csak azért nem bolygatják, mert Magyarország rovására igazságtalan. Bezzeg lenne az csak Ausztriára nézve hátrányos, majd halomra döntötték volna már százszor is. Mert az osztrákok értik a módját, hogyan kell érdekeiket minden sérelem ellen megvédelmezni, nem úgy, mint az érett magyarok, akik kvótaszámítási adatokul elfogadják a saját nyomoruságuk exponensét: az adóharácsot is, mert hát utóvégre adatnak ez is adat, ha mindjárt a nyakunkat is szegjük vele.

Hirek.

Pécs, 1899. november 28.

Drága jószívűség.

Abbáziából írják a következő érdekes pletykát, melyen sokat mulatnak most az ott időző fürdővendégek:

Néhány hét előtt egy fiatal német házaspár érkezett Abbáziába és a Hotel Centralban vett szállást, a hol mint Herr und Frau Poistingl aus Berlin jegyezte be magát a vendéghelyre. A nő csábítóan szép volt és ten-

szert udvaroljak az asszonyoknak, hanem, hogy a léha flirtelés mellett a lelkemnek is legyen valami gyönyörűsége, a szívem is érezzen abból valamit, mi az érzéseimet fogva tartotta.

No, hát megismertem ezt a veszett gyönyört is. Mondhatom gyerekek, ennél keserűbb édességet még nem élveztem.

Minek tagadjam, nincs benne mit szégyenlenni. Ha a leggyakorlottabb jokeynek szabad egy közönséges rözse akadálynál a nyakát kitörni, miért ne járhatna egyszer a boldogját az aktív nőhódító is.

Ott ismerkedtem meg ezzel az asszonnyal a keresztési löversenyen, ahol »Vilám«-mal elsőnek érkezve be, a hölgyek díját nyertem el.

Amint leszálam a lovamról s a kantárszárral együtt odavetettem Miskának a piros fehér jelző szalagomat, egy gyönyörű asszony közeledett felém. Remek karcsu s idegizgatóan húsos termetére egyszerű, fekete ruha simult, fején kacér Makart kalapot viselt s szemei csodás tűzben égtek, vérpiros ajkain valami kihívó győzedelmes mosoly lebegett, midőn szerényen, de mégis valami öntudatos fölényvel szólt hozzám:

— Főhadnagy ur! Engedje meg, hogy mint e verseny győztesének átnyujtsam önnek a keresztési hölgyek tiszteletdíját!

S ezzel egy remek lovaglós vasszót nyujtott nekem át, mely most ott lóg a többi közt a falon. E perctől fogva azonban nem

gerszinü szemeiről, valamint aranszőke hajáról már majdnem versek termettek a Kursalon füstös kávéházának asztalai mellett. Az asszonyka azonban nem nézett se jobbra, se balra, hanem egyedül férjében látszott feltalálni boldogságát.

Különösen egy erre felénk is ismerős földbirtokos törte magát Némethon gyöngye után, elannyira, hogy még feleségéről is megfeledkezett, a ki pedig a vármegye egyik legszebb asszonya. Rajongásában annyira ment, hogy még a német nyelvben is gyakorolni kezdte magát. Persze az első gyakorlati lecke a lieben ige konjugációja volt. Valami utonmódon közelébe férközött a szép asszonykának és Goethe nyelvén a fülébe sugta, hogy szereti. Az asszonyka egyet sóhajtott, azután elpirult és ott hagyta a laképnél. A földbirtokos szörnyen elkeseredett. Hazulról is rossz híreket kapott: az egerek pusztítják a vetést, a tengerpart sem terem számára babérokat, elkeseredésében nagyot ütött a saját fejére és felment a Hotel Centralban lévő lakására, mely közvetlen a Poistingl házaspár mellett volt.

Bujában leheveredett a pamlagra és elaludt. Egyszerre csak arra ebredt föl, hogy föl pattan az ajtó és a szép szőke asszony zilalt arccal rohan be a szobába!

— Az Istenért! . . . Segítség! . . . a férjem meg akarja magát ölni! — azzal rohant visszafelé.

Hősünk gyorsan felugrott és szaladt az asszony után be a szobájukba. Mikor betopantak, a férj épp abban a pillanatban nyomta halántékához a revolvert. A földbirtokos odaugrott és egy szempillantás alatt kikapta kezéből a revolvert . . .

Az asszony hálátelt szívvél tekintett a mentőre és boldogságtól remegő hangon rebegte:

— Köszönöm . . . köszönöm.

Hősünk kíváncsi lévén, megkérdezte a férjet, hogy miért akar öngyilkos lenni, az elmondta, hogy egy nagy berlini bank pénztárnoka és üdülni jött Abbáziába. Épen most kapott hazulról sürgőnyt, hogy a pénztárban 3000 márka hiányt fedeztek le, minthogy pedig nem sikkasztott és hirtelen nem tudja kifizetni, semmint ártatlanul becsukják, inkább a halált választja.

Ezt olyan megható és meggyőző hangon mondta el, az asszonyka pedig olyan ellenállhatlan pillantásokat vetett hősünkre, hogy az

tudtam ennek az asszonynak a képétől szabadulni. Másnap vizitet tettem náluk s a mi ezután történt az már olyan hétköznapi, mint minden szerelmi história, a mely látogatással kezdődik és aztán egy öneleedt pillanatban, hosszú mámorítóan édes csókban ér véget, mely »véguek« azonban, ellentétben névrokonaival »folytatása« is van.

Hogy ennek a csodás asszonynak a férjéről is mondjak valamit, meg kell jegyezni, hogy valami szürke Beamter volt, ki a hivatal és a kávéház között osztotta meg az idejét s ezzel időt engedett az udvarlóknak, kik aztán eléggé szabadon használták fel a nyert engedelmet.

Dorner Frici, mikor idáig ért történetének elmondásával, egy pillanatra elkomolyodott. Pezsgőt öntött aztán koccintva velünk fenéig üritette a poharát.

— Ha az előbb azt mondtam — folytatta — hogy a történet többi része igen hétköznapi, az csak azért történt, mert már szinte második természetemmé vált, hogy ne ismerjem be, ha szerelmes voltam. De a Lili asszony történetét el sem mondhatnám nektek, ha nem vallanám be, hogy bizony nagy sebet vágott a szívemen ez a história.

Lili asszonyt bezzeg nem tekintetem csupán szerelmi médiumnak, melyen kipróbálhattam a tapasztalatom nyomán nyert gyakorlatomat, hanem szerettem ezt az asszonyt, szívemmel, lelkemmel, agyamnak minden gondolatával, mintha nem is én lettem

önkéntelenül kivette a pénztárcáját és följajánlott 2000 forint kölcsönt. Poistingl előbb vonakodott, de később mégis csak elfogadta, a szép szőke asszony pedig könnyezve omlott a földbirtokos nyakába és hálatalten susogta:

— Hiába, nincs lovagiasabb ember a magyarnál.

Ezalatt a férj kiállította az adóslevelet, melyet hősünk zsebredugott és intett az asszonynak, hogy kísérje ki. A folyosóra érve, halkán azt sugta neki:

— Este tíz órakor a voloscai uton!

Az asszony csak ennyit felelt:

— Igen!

Hősünk egész éjjelig sétálgatott a voloscai-uton, a Poistingl házaspár pedig már akkor valamerre Trieszt felé robogott . . . hogy vissza se térjen többé.

Napirend 1899. november 29-én.

Naptár: szerda, nov. 29. — Róm. kath.: Szaturnin. — Prot.: Szaturnin. — Görög-kel.: (nov. 17.) Gergely. — Zsidó: Kislev 27. — Nap kél 7 óra 28 perckor; nyugszik 4 óra 10 perckor. — Hold kél 3 óra 50 perckor éjjel; nyugszik 2 óra 10 perckor délután.

Időjárás. Kikötés a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: száraz idő, hőszűnyedés és keleten csapadék várható.

Színház: »Gésák.« Operette.

— **(Személyi hir.)** Koszits Kamill, vármegyei főjegyző, ma Kis-Köszegről hazakerkezett.

— **(Uj iparvasut.)** Frigyes főherceg kis-köszegi uradalmában, a kis-köszegi kőbányától a Duna partig terjedő utirányval, egy keskenyvágányu iparvasutat építettek. Az iparvasutat tegnap reggel járta be egy Koszits Kamill, megyei főjegyző elnökle alatt a Kovácsfi Kálmán főmérnök, Stenge Ferenc, dárdai főszolgabíró és Reich Károly, uradalmi műszaki tanácsosból álló bizottság. Az új iparvasutat a bizottság kifogástalannak találta és átadta a forgalomnak.

— **(Hivatal vizsgálat.)** Vaniss Sándor pécsi járási főszolgabíró tegnap este Egerághra utazott s ma ott a jegyzői irodában hivatalvizsgálatot tartott. A hivatal vizsgáló főbíró a legpéldásabb rendet találta a jegyzői irodában.

volna, hanem valami kezdő jogászocska, ki boldogan szoritja ajkaihoz az ő saját külön »Ó.«-jének — a zsebkendőjét.

Lili asszonyra sem lehet panaszom. Szeretett ő is. Legalább úgy mutatta. Ha egyedül voltunk, szerelme nem ismert határt, szenvedélyns, követelő volt, mint egy bacháns nő. Csókjaival majd kiszivta lelkemet s midőn társaságba kerültünk, még egy jó tekintete sem volt a számomra. Eleinte dicsértem szellemes és elővigyázó voltát, melylyel a férj és az idegenek előtt minden gyanút el akart hártani, de egy szép napon, midőn csodálatos módon józanul tudtam gondolkozni s egy pillanatra visszatért számító eszem, beláttam, hogy hiszen a mi társaságunknak úgyszólván minden tagja, udvarlója a szép Lili asszonynak s ez az elővigyázat, melyet velem szemben tanusít, nem a mi viszonyunknak szól, hanem általában az udvarlók nagy gárdájának, kiknek minden egyes tagja előtt színelni akarta, hogy hozzá hű!

S ez volt az a nap, melyen tükör elé állva így szóltam magamhoz:

— Főhadnagy ur! Ön nőhódító? Nem. Ön — számár!

Végtelen kín mardosta a lelkemet, féltékeny, gyanakvó lettem én, akinek eddig csak arra volt gondja, hogy a saját hűtlenségét leplezze.

Hiába volt minden kísérletem, hiába igyekeztem józan maradni — a féltékenység nem

— **(A szolgabírák fizetés javítása.)** A midőn a vármegyei közgyűlés megszavazta a vármegyei tisztviselők fizetésjavítását, körülményesen foglalkoztunk ezzel az ügyvel. Azóta három felebbezés is érkezett a vármegyei közgyűlés határozata ellen, mely azt kívánja, hogy a szolgabírákat jelenleg, illetve a fizetésjavítás által megállapított fizetési rangfokozat harmadik osztályába helyezték, s az ez által származó »többletet« pedig az árvaszéki ülnökök fizetésének javítására fordítsák. Ennek folytán a szolgabírák elhatározták, hogy küldöttségileg tisztelegnek Br. Fejérváry Imre főispánnál, ahol kérni fogják, hogy a főispán a belügyminiszternél eszközölje ki. miszerint a szolgabírák fizetésjavítása a közgyűlés által megszavazott módon hagyassék jóvá. Hir szerint a szolgabírák küldöttsége szombaton, jövő hó 2-án fog a főispánnal tisztelegni.

— **(Véres táncmulatság.)** Pincehelyen véres táncmulatság folyt le Kelemen György korcsmájában. A mulató legények között Horváth Rudolf és Piszker Elek összevesztek egymással s a vége a szóváltásnak az lett, hogy Piszker kést rántott elő és Horváthot bal oldalán megszurta. A késelő legényt feljelentették a bíróságnak.

— **(Halálozás.)** Bolics Béla m. kir. adóhivatali I. oszt. pénztárnok folyó hó 26-án reggel életének 53-ik évében Kaposvárott meghalt. Temetése ma délután 1/4 órakor volt Kaposvárott, hova a közszeretben állott embernek néhány pécsi ismerőse is elutazott. Az elhunyt adótárnokot feleségén és gyermekein kívül kiterjedt rokonsága is gyászolja. Bolics Béla elhunytáról a kaposvári m. kir. adóhivatal tisztikara részvételles hangú gyászjelentést adott ki.

— **(Mikulás.)** Telvél már a boltok kirakatai a hosszú, rengő szakállu, vörös nyelvű Mikulásokkal. Közéleg Miklós napja, annak az előhírnökei ezek, a gyerekek által úgy megbámult alakok. A kirakatok előtt az aprónépség most állandóan bucsujárást rendez. Nézegetik a szakállas Mikulásokat s gondolatban

engedett nyugodnom. Szinte eszelős kitaratással kerestem bizonyítékokat ennek az asszonynak a hűtlenségéről, vad láz fogott el amint a napok egymásután multak s én még sem vághattam annak az asszonynak a szemébe a hűtlenség vádját, kit lelkem egyik felével esztelenül szerettem, a másik felével boszút szomjuhozva gyűlöltem.

II.

Lili asszonyhoz szabad bejáratom volt a nap bármely szakában. Nyugodni nem akaró éltékenységemben egy napon oly időben mentem hozzá, a melyben azelőtt soha s a melyben bizonyára nem várt.

A cseléd nem volt a konyhában, a férj már régóta a kávéházban ült s így feltartóztatlanul jutottam a szobába. Két szobán keresztül haladtam s kutató tekintetem nem talált semmi gyanúsat. Isten tudja! E pillanatban valami jóleső nyugalom szállta meg a lelkemet s már kész voltam ismét hinni Lili asszony hűségében, mig nem budoirjának az ajtajához értem, melyet csukva találtam.

Kopogtattam. Halk sikoly s susogás volt kopogtatásomra a válasz, de aztán néhány perc múlva kinyílt az ajtó s a maga teljes szépségében, kipirult arccal, igézően bájos pongyolában ott áll előttem Lili asszony s szerelmemen fonta át, két lágy karjával nyakamat, mig izzó, vérpiros, élveteg ajkaival lezárta kérdésre nyíló ajkaimat.

talán már választanak is közülük maguknak egyet-egyet.

— **(Öngyilkosság.)** Mult pénteken estefelé Szegzárdon a »Szegzárd Szálló« egyik mellékhelyiségében fölakasztotta magát Kovács Imre ottani evőeszköztisztító s mire tettét észrevették, már kiszállt belőle a lélek. Tettének okát nem tudják, valószínűleg életuntság vitte a szomorú elhatározásra.

— **(Halálos esés.)** Knikbaum Henrik, gyönki nyolc éves fiucska, az iskolából jövet, felmászott egy ház tetejére. Az arrafelé menő Stein Illés, gyönki lakos, a mitsem sejtő fiura rákiáltott, mire ez megijedve lezuhant a tetőről és oly súlyos zuzódást szenvedett, hogy életbenmaradásához kevés a remény.

— **(Megvadult lovak.)** Manzini József görcsönyi lakos tegnap Pécsről hazafelé tartván, az országuton a lovai a kavics-hengerelő géptől megbokrosodtak és a kocsit elragadták. A gazda nem tudta megfékezni a lovakat, melyek vadul vágatva az ut mentén, három sürgöny-karót kidöntöttek, nekivívén a kocsit azoknak. A kocsis is megrongálódott, a rajta ülőknek azonban szerencsére semmi bajuk sem történt.

— **(Elveszett tárgy.)** Elveszett az indóház-uton egy ezüst szivarkatárca, melyen kívül nemesi címer, belül pedig »Ida« név van. A becsületes megtaláló kéretik, hogy adja át a megtalált kedves emléktárgyat a rendőrségen, hol illő jutalomban fog részesülni.

— **(Öngyilkos földmives.)** Valóságos rabja volt a szesz italoknak Fülöp Ádám szegzárdi földmives, a ki mindenét elitta. Öngyilkosságát is ittás állapotban követte el, midőn a félszer gerendájára egy zsineggel felkötötte magát. Fülöp Ádám 50 éves volt s családját nélkülözésekben hagyta hátra.

— **(Készrekerült tolvaj.)** A közelmúltban megirtuk, hogy Tóth Ignác töltősi gazdálkodó házába, a gazda távollétében valami enyveskező ember betört, s a ládjából néhány forintnyi készpénzt elloptott. A gazda panasza folytán megindított nyomozás egy

Azt hittem a menyország szakad rám s elvesztve erőmet, Lili asszony remek hajának illatától kábultan döltem a pamlagra s ő gyöngéden, szeretettel vette ölébe a láztól forró fejemet.

A következő pillanatban azonban, mint valami vad tigris ugrottam fel fekhelyemről.

A pamlaggal szemben levő tükörben, megláttam egy férfi képét, ki a boudoir spanyol fala mögött állt. Éreztem, hogy hirtelen a tejembe szökött a vérem s a másik percben már megragadtam azt az embert, aki boldogságomat dulta szét s ember fölötti erővel vágta oda a padlóra, a szép Lili asszony parányi lábai elé.

Egy vidéki kereskedő volt, kivel s ki tudja még hányval, meg kellett osztanom Lili asszony kegyeit.

Másnap persze megverekedtem azzal az urral s hagytam a képén olyan emlékjegyet, hogy négy hétig viselte azt a sebet — melyet állítólag a — borbélyá vágott rajta!

Ez fiuk a szép kacér Lili asszony s az én első és utolsó szerelmem története. Többé nem leszek szerelmes. Bolonditani fogom az asszonyokat, mint eddig. Kacérságot léhasággal fizetek s kacagni fogok azokon, kik tőlem hűséget követelnek, csak ebből a mostani betegségből gyógyuljak ki s teledni tudjam ezt az asszonyt — a ki még nálammal is léhább volt.

ideig nem vezetett eredményre, tegnap azonban sikerült a tettest *Busás Ferenc* személyében elfogni, akit át is adtak már a pécsi kir. ügyészségnek.

— **(Megégett gyermek.)** Csak vasárnapi számunkban irtuk meg két kis gyermeknek véletlen vigyázatlanságból eredt szomorú tűzhalálát s ma ismét ilyen esetről veszünk hírt. Kisgyánt-pusztáról írják ugyanis, hogy ott egy két éves kis fiú tűzhalál áldozata lett a minap. A szomorú eset úgy történt, hogy *Saramo Pálné* szül. *Kallos Éva* elment hazulról s egy négyéves és egy kétéves gyermekét felügyelet nélkül hagyta otthon. A kétéves gyermek azután a tűzhelyhez mászott és onnan paraszt vett ki s azzal játszott. A parasztól egyszerre tüzet fogott a ruhája s a kis gyermek egy perc alatt lángban állott. Mire a szomszédok a nagyobb gyerek sikoltásaira összefutottak, a szegény ártatlan már teljesen összeégett, Anyja csak megszenesedett holttestét láthatta, mikor visszaért. Az esetet feljelentették a bíróságnak.

— **(A Kath. Legényegylet mozgalma.)** A pécsi Katholikus Legényegylet mozgalmat indított az egylet átalakítása és pártoló tagok szerzése végett. Erre vonatkozólag a következő felhívást bocsájtották ki: »T. c. Alulírottak a Pécsi Kath. Legényegylet nevében bizalommal kérjük Uraságot, hogy pártoló tagjainak sorába lépni kegyeskedjék. Az ügy és érdek, mely minket lelkesít, az iparos-osztály közös érdeke. Ma, midőn látjuk, hogy az összetartozók mindenütt körökben, egyesületekben tömörülnek és így ápolják és fejlesztik azt a testvériséget, mely jólétben a munka áldásainak irigyévé sohasem aljasodik, bajban és szükségben segítőtársá és vigasztalóvá lesz, segítsük meg ama, sajnos, kisszámú, jobb lelkű iparos ifjakat, kik a keresztény erkölcsök alapján a becsületes munkának, tisztességes, takarékos és józan életnek apostolaivá akarnak lenni. Az egyesületnek fokozottabb igényeket is kielégítő átalakítása, házának újjáépítése kényszerít arra, hogy teljes reményvel szólítsuk fel Pécs város keresztény iparosait a pártolásra. Csoda-e, ha napról-napra gyarapszik az elégedetlenkedők száma, midőn a kiváló figyelmet érdemlő és becsületes pár-

III.

Frici főhadnagy kimerülten hallgatott el s ábrándozva tekintett fel a padlatra, mintha valamit keresne azokban a szürkén tova-gomolygó szivarfüst felhőkben, mi pedig szótlanul távozni készültünk.

— Ne menjetek még fiuk — mondta a bucsuzásnál Frici. Én most ugysem tudok pihenni. Gyertek velem, el visszük a cigányt, aztán éjjeli zenét adunk valakinek.

Beleegyeztünk s néhány perc múlva már kocsira ültünk s egy másik kocsira ültetve a cigányokat, behajattunk a lanya illatos levegőjű éjszakába.

Egy negyedórája, hogy szép lassu ütemben kocsizunk végig az utcákon, midőn a város kellős közepén, Frici egy nagy ház előtt megállította a fiakkert.

Leszálltunk s néhány perc múlva, halkán szívhez szólóan rezegtek meg a levegőben a bús akkordok:

... »Sugjad a fülébe...
Majd meghalok érte« ...

A többiek egykedvűen hallgatták ezt a szép nótát, Frici könnyes szemekkel hajtotta vállamra lázas fejét, magam pedig azon gondolkodtam, hogy attól a hűtlek kacér asszonytól bucsuzik e most a főhadnagy, vagy tán az új szeretőjét üdvözli?

Hiszen Dörner Frici olyan léha, kiszámíthatatlan legény!

Horkai Elemér.

tolásra méltó jó és üdvös célú egyesület pártolás hiányában tengődni kénytelen és így missióját egészében meg sem közelítheti. Azon hitben, hogy Uraságod készséges örömmel csatlakozik a »Tisztes ipar« zászlajához, maradtunk illő tisztelettel: a pécsi kath. legényegylet választmánya. Az egylet alapszabályaiból. Az egylet célja. A pécsi kath. mesterlegények további képzése a vallásos és polgári érület-és életnek ébresztése és folytonos ápolása által, hogy azután derék és tiszt mesteri tesztület előképeztessek. Továbbá a beteg és vándor és iparos-legények segélyezése. 14. §. A pártoló tagok Pécs város érdemes iparos polgáraiból választatnak, kik az e célra szerkesztett aláírási iven a részvétre felkéretnek; évenként 2 frt díjt fizetnek, mely évnegyedenként 50 kr. részletekben törlesztetik. Az aláírás három évre kötelező. Jogukban áll az egylet helyiségében bármikor is megjelenni, a közgyűlésen résztvenni ülési és szavazati joggal.

— **(Halálra gázolt asszony.)**

Koch Margit szárazdi lakosnőt a högyészi uton eszméletlen állapotban, vérbefagyva találták meg a minap. Mint a vizsgálat során kitűnt, az asszonyt *Balázs János* pincehelyi lakos gázolta el a kocsijával, a ki hegyről jövén lefelé, teljes erővel neki hajtott az uton az asszonynak, kit lovai elűtöttek s a kocsikeresztülménvén rajta, a kerekek mellkasát és oldalbordáit összetörték. Az asszonyt otthagya az uton eszméletlen állapotban a vigyázatlan kocsis és tovább hajtott. Hanem tette kitűdött s a bíróságnak feljelentették. Az elgázolt asszony most élethalál között van.

— **(A ki tréfából panaszkodik.)**

Feilmann Flórián szent-kuti lakos jókedvében volt s gondolva merészet és nagyot, a napokban beállított a község házára s ott szinte sirva panaszkolta, hogy a pincéből (?) *Kles János* nevű szomszédja 34 forintját ellopta. A panasz folytán a hatóság emberei megindították a nyomozást, melynek során aztán csodálatos módon az tűnt ki, hogy *Feilmann Flóriánt* meg se lophatták, mert — sajnos — nem is volt hatvannégy forintja. Mikor megkérdezték, hogy kárt sem szenvedve, miért panaszkodott, a derék ember mosolyogva válaszolta:

— Megakartam tréfálni a *Kles Janit*!

Miután azouban *Feilmann* nemcsak a szomszédját, hanem a hatóság embereit is megtréfálta, a »vicc«-nek alkalmasint folytatása is lesz, mert panaszt emeltek ellene a hatóság félrevezetése miatt a bíróságnál.

— **(Véglegesítés.)** *Kohlbach Bertalan*, kaposvári állami főgimnáziumi rendes tanárt, rendes tanári minőségben a kultuszminiszter véglegesítette.

— **(Udvari vadászat.)** *Frigyes* főherceg bellyei vadászterületén kitűnően sikeres vadászatot tartottak a napokban, a melyen 10 vendég 1460 nyulat ejtett el. A vadászatra hivatalosak voltak: *Croy* herceg, *Lichtenstein* herceg, *Schwarzenberg* herceg, *Georgevics* altábornagy, gróf *Röhler* Ferenc, *Wurmbrandt* altábornagy, gróf *Cesky* és *Prónay* udvari kamarás.

— **(Eljegyzés.)** Dr. *Grünbaum* Nathan, nagy-atádi ügyvéd eljegyezte *Büchler* Jakab zalaegerszegi kereskedő leányát.

— **(Adomány.)** Havi-hegyi kőkereszt költségének fedezésére adott özvegy *Wirth* Terézia, Báltaszékről 1 frtot.

— **(Táncestély Villányban.)** Tegnapelőtt este, miként villányi levelezőnk értesít, *Klein* Dávid táncmester kedves táncmu-

latságot rendezett, melyen a vidék ifjusága teljes számban vett részt. *Horváth* Rezső jól szervezett zenekara szolgáltatva a zenét. A vizsgát, mint a hogy a táncmester kiírta, *Csató Terka* és *Vilike* tették le. Hölgyek közül ott voltak. *Asszonyok*: *Csató* Gyuláné, *Gyimóthy* Jákóné, *Kohn* Miksáné, *Flack* Mórné, *Heller* Adolfné, *Ungár* Fülöpné, *Kohn* Ödönné, *Blumenstock* Henrikné, *Löwentheil* Adolfné, *Heilmann* Józsefné, *Grünberger* Simonné, *Vejmann* Józsefné, *Himmel* Jakabné. *Leányok*: *Csató* nővérek, *Horváth* Mariska, *Kohn* Rózsi, *Kämpfner* Fritzi, *Himmel* Mariska, *Blumenstock* Gizi és *Paula*, *Flach* nővérek, *Lusztig* Szerén, *Nagl* Katinka, *Heilmann* Stefike, *Spitzer* Gizella, *Lusztig* Gizella, *Grünberger* Malvin és *Margit*, *Löwentheil* Helén, *Prater* Bella.

— **(Kinevezés.)** *Bartha* Kálmán, pancsovai kir. törvényszéki aljegyző, a pancsovai kir. törvényszékhez jegyzővé nevezetett ki.

— **(Tűzek.)** Mint értesülünk, az elmúlt éjjel *Zsemenye* pusztá mellett, egy kazal szalma eddig ismeretlen okból kigyulladt s még mielőtt a zsemenye pusztaiak odaérhettek volna, porrá égett. A tüzet alkalmasint az okozta, hogy a nap folyamán a szalmakazalhoz közel levő kukoricás földön kukorica szárazakat égettek trágyának s ebből pattant talán egy szikra a kazalra. A kár nem nagy, mert a leégett kazal különben is biztosítva volt. — *Ocsárdon* tegnap este *Szabó* József ottani lakos házánál egy zsup-kazal kigyulladt. A tüzet sikerült még idejekorán eloltani, úgy hogy a kár — mely biztosítás által megtérül — csak néhány forintot tesz ki.

— **(Hideg fürdő.)** *Rástély* János és *Konc* Pál, hajóslegények, *Duna-Földváron* a *Duna* partján járkáltak. Valami nézeteltérés támadt köztük, a miért aztán dulakodni kezdtek. A verekedés közben mintközelebb jöttek a folyam partjához s a midőn ezt egészen elérték már, *Konc* Pál *Rástély* Jánost belökte a *Dunába*. Szerencsére, *Rástély* jól tudott uszni és így egy kis hideg zuhanyon kívül egyéb baja nem történt. *Konc* ellen megindították az eljárást.

— **(Veszélyes örült.)** *Gergeta* Mátyásné, kinek egy 16 éves fia és 13 éves leánya van, mintegy nyolc éve örült s ezen idő óta atyjánál, *Bárac* Antalnál *Mohácson* lakik. Örülési rohamában már kutba is ugrott. Újabb időben azonban közveszélyessé vált a szerencsétlen asszony. Ennek bizonyítékát mult szombaton éjjel adta, midőn alvó édes atyját úgy fejbe ütötte, hogy az eszméletét vesztette.

— **(Névmagyarosítás.)** *Ulyorinecz* Mihály, jelenleg *Dombón* állomásozó m. kir. csendőr, vezetéknevét belügyminiszteri engedéllyel »Ujlaki«-ra magyarosította.

— **(A féláru menetjegyekről.)** A magy. kir. állam vasutak igazgatósága ma felhívta a vármegyét, hogy a tisztviselők, kezelő és segédzemélyzet, kik az arcképes igazolvány alapján kiszolgáltatandó féláru menetjegyekre igényt tartanak, ebbeli igényeiket f. évi december hó 3-áig az illetékes üzletvezetésnél, ötven krajcáros bélyeggel ellátott kérvényben, hivatalos bizonyítványuk és arcképek csatolásával jelentsék be, valamint a már ily arcképes igazolványok birtokában lévő tisztviselők (kezelő és segédzemélyzet) iga-

zolványaiknak 1900 évre leendő meghosszabbítása iránt is, a fenti határidőig intézkedjenek.

— **(A Matessa-intézet kibővítése.)** Bevezett tény, hogy a Rudolfinum nem maradhat meg eddigi helyén, miért is a városi tanács azzal az eszmével foglalkozik, hogy a Rudolfinumot, Matessa-intézetet és óvodát egy helyen egyesítse. Ebből a célból a Matessa-épületet megfelelően kibővítetni szándékozik, de ehhez szükséges a Pappnövelde utca 22. szám alatti 168 □ ölnyi terület megvétele. A tanácsnak erre a vételre vonatkozó előterjesztése a legközelebbi városi közgyűlésen kerül tárgyalás alá.

— **(Tél apó.)** . . . »És megrázta jégborított hófehér szakállát Tél apó. Hideg lett, csunya, kövér zuzmára borította a megkopaszodott fák száraz galyait, úgy néztek ki, mint egy-egy fagyos hó-rúd, mintha mindegyikük jogara lett volna a komor Tél apónak! Aztán amint összeráncolta homlokát az ősz Tél apó, borus fellegek képződtek az égen, szürke, nehéz felhők, a láthatárt pedig valami átláthatatlan, harapni valóan sűrű köd borította, mintha fátyolt vontak volna a hegyek, völgyek, száraz fűvű rétek s a lombjuk vesztett fák kopár koronája fölé! Igen. Így van ez megírva azokban a hangulatos mesékben, melyeket az apró gyermekek oly előszeretettel olvasnak s ha a mesés könyvet a kandalló mellett olvasásuk is, melyben vidáman lobog a láng, izzik a parázs, akkor is fázva borzong át valami hátukon, mintha Tél apó ütött volna jeges jogarával vállaikra . . . »És megrázta jégborított hófehér szakállát Tél apó. Az ám. Ma

reggelre éppen úgy, a hogy a gyermekmesékben van, hófehér vastag zuzmára borította a fák galyait, a láthatárt sima köd vonta be s a vizekre vékony jégkérget varázsolt Tél apó. Még dél felé is csak ugy halványan, megtört fényvel tudott előbujni a nap aranyos korongja a ködfátyol mögül s mintha valami sejtelmes, a karácsonyra emlékeztető fenyőillat terjengett volna a léghen, annyira téliés, borongós volt az idő. Hja, a Tél apó, a zord tél apó megrázta hófehér, jégborított szakállát, úgy, a hogy a mesékben meg van írva!

— **(Tartózkodási engedélyek.)** Az utóbbi időben gyakran előfordult néhány vidéki városban, hogy a zsebtolvajlás, kisebb lopások, piaci tolvajlások stb. miatt letartóztatott egyéneknél hivatalosan kiállított »tartózkodási engedélyt« találtak, mi által az a furcsa historia állt elő, hogy hatóságilag üldözendő egyének kerültek az illető város tartózkodási engedélyének birtokába. Erre való tekintettel a belügyminiszter most rendeletet küldött valamennyi törvényhatósághoz, melyben szigoruan elrendeli, hogy a tartózkodási engedélyek kiállításánál győződjék meg a hatóság arról, vajjon nem áll e köröztetés sulya alatt az illető, nem fordult e elő ellene rendőri szempontból kifogás. A tartózkodási engedély csupán három napra szólhat s csakis különös méltánylást érdemlő esetekben hosszabbítható meg. Kivételt képeznek ama külföldi egyének, kik kilétüket s tartózkodási célukat kellő okmányokkal igazolják. Ezek ré-

szére hosszabb időre is állítható ki tartózkodási engedély. Azonban szigoruan ellenőrizendő, hogy az engedélyt nyertek kellő igazolás nélkül az engedélyezett időn túl ne tartózkodjanak a város területén. Ime, tehát ismét egy új belügyminiszteri rendelet, mely — teljesítésre vár!

— **(Baleset kutatásánál.)** Mayer Ferenc baari községi bíró kutat ásátott. A bíró 19 éves fia is segédkezővén a kutatásai munkálatnál, a kut szájánál elcsuszott és oly szerencsétlenül esett a már 13 méter mély ürben levő sülyesztő szerszámra, hogy testén sulyos természetű — lehet halálos kimenetelű — zúzódásokat és csonttörést szenvedett.

— **(Megerszúrták a karját.)** Balogh József r.-petrei lakos a napokban panaszt emelt a községi előljáróságnál, hogy az elmúlt éjjel a falu korcsmájában mulatva, egy eddig ismeretlen ember vele szóvitába keveredett, melynek folyamán a panaszosnak karjába szúrta kését. A késelő ember ellen megindították a nyomozást, melynek során sikerült a tettest Jovác István helynéküli béreslegény személyében kinyomozni. A késelő bérest feljelentették a bíróságnál.

Művészet, irodalom.

○ Arany ember. Lapunk egy barátja a tegnapi esti előadás után a kezembe nyomott egy szinlapot. És jelentősegesen szólt:

— Ha én vagyok a direktor, ezzel a szereposztással játszottam volna el a darabot!

levegőben. Természetellenesen szomorú és halványnak, eihaltak tetszett a különös fényben minden. Sötét, fekete árnyak nyújtóztak végig a kanyargó utakon és a gyepes tereken és a levegőben szomoruan, panaszosan reszketett végig az első őszi fuvallat. Gyöngye, de hűvös szél rázta a fák csüggedt leveleit.

Gertrud ment, ment, a nélkül, hogy tudná, hová viszik a lábait. Egyszerre fölrezzent. Hová jutott? Egy ösvényhez, a melyet eddig gondosan került; ahhoz az uthoz, a mely a patak hosszában vonult el.

Föltekintett. Előtte, a parti gyepből egy hatalmas, régi nyárfa emelkedett ki. Ez alatt a nyárfa alatt állott, a mikor Zoller ur megkérését olyan váratlanul elutasította, mert . . .

Egy mókusz kuszott fel a régi nyárfán. A vékony ágak ropogtak. A szél egyre erősebb lett, a levelek egyre élénkebben, nyugtalanabban zizegtek.

A levelek rezgésébe, a szél suttogásának hangjába egy más hang is bevegült: közelgő léptek zaja.

— Egy paraszt lesz, a ki a szomszéd faluból jön — gondolta magában Gertrud.

De mégse — nem volt paraszt.

Mit törődött vele, hogy kinek a léptei voltak . . . de mért fordította mindjárt arrafelé a fejét és hallgatott rá, mint valami érdekfeszítő, boldogító dologra? Mert dobogott a szive, mintha valami ijesztőt, megsemmisítőt várna. Mért kezdett hirtelen futni azzal a nehéz, lecövekesedő léptekkel, a melyekkel ál munkában szoktunk valami kikerülhetetlen, borzasztó rém elől futni?

A közelgő léptek zajába szelid füttyszó csengett blee:

jó ismerős, a ki alig mer megjelenni oly nagy és híres művésznő előtt, mint ön . . .

Gertrud a zongoratanárnő kezét hevesen megszorította. Azt mondta »kérem, kérem és még valami bátorítót, udvariasat — de az idealista nő folytatta:

— Emlékszik még a régi időkre, a küzdés időszakára? Mégis csak szép volt az — az édes Crémière Morel van Dickje és sajtja — és a Vatican-szálló. Az emléten laktam maga fölött emlékszik még?

A fahéj-szinű idealistán kívül ez időben még két vendég volt Lindenheimben: egy úr és egy hölgy. A hölgy von Hohleisen Anna Mária, Gertrudnak gyermekkori ismerőse volt, egy aggszűz. Nagyon jó és szeretetreméltó volt, csak egy kissé bigott. Híres volt a tánczenének kitarató és lelkes játszásában és ismeretes a tizenhárom számtól való rettenetes irtózása révén.

Az úr egy fiatal festő volt, a kinek művészi kibontakozása a nagyszabású kezdet után kissé visszamaradt; még pedig annak révén, hogy az utolsó tíz évnek minden festési divatját egymásután megpróbálta. Specialitása a diszitő-festés volt.

Fiatalkori párisi festők, a művészet ily alacsony fokán ritkán voltak olyan jókedvűek és sohase oly ildomosak, mint Sonnenberger úr.

Lindner kisasszony, aki két év óta egy maiz-i zongoraintézet tanítónője volt, Lydiát Nanheimban ismerte meg s az utóbbi ennek révén hívta meg; főképen azért, mert Lindner rosszul nézett ki és így Lydia azt remélte,

Kiváncsian néztem meg a legközelebbi kávéház asztala mellett lapunk barátjának színlapját. És láttam rajta a következő javításokat:

Trikalisz Euthim — Sebestyén Géza helyett: Sarlay Kornél;

Timea, a leánya — Jeszenszky Irén helyett: Hadrik Anna;

Kadisa, mérnökari tiszt — Sarlay Kornél helyett: Delli Lajos;

Athalia — Hadrik Anna helyett: Jeszenszky Irén;

Krisztyán Tódor — Delli Lajos helyett: Sebestyén Géza.

S még két jegyzet volt a szereposztásnál. Az első:

Noémi — Baróthi Irma (Jó naivának születni kell.)

s a második volt:

Fabula, hajókormányos — Batosi Endre (Töröl metszett tipikus magyar paraszt.)

— Könnyű a mi lapunk barátjának — gondoltam. Ő végignézi az »Arany ember«-t a színlap szerinti szereposztásban s azután csinál magának egy képzeletbeli szereposztást s azt a kezembe nyomja nekem, hogy ezzel hozzon zavarba, mikor leülök referádát írni az előadásról. Hanem hát hozzá vagyunk mi szokva, hogy lapunk barátaira ne hallgassunk; azért tehát csak haladjunk a színlap szerint!

Bakó adta a címszerepet. Jókai se képzelhette az ő Levetincy Timár Mihályát szebb, daliásabb, szívhez jobban szóló, szívből igazabban beszélő, derék magyar embernek, mint milyen Bakó volt. Játékáról nem mondhatunk újabb dicsőreget az után az alakítások után, melyeket már eddig tőle láttunk. Hiszszük különben, hogy ezt a regényes, ideális alakot Bakó sem akarta alakítani, csak megjátszani, mert sehol sem dolgozott a realizmussal, min-

dig az ideális szép szavakat és érzelmdús játékok terén maradt. Hol a két nő miatt töpreng, csak ott alkalmazott realiztikus alakítást és igen helyesen, mert hiszen Timár Mihály az idealizmus és romanticizmus embere s nem realiztikus drámai hős.

Jeszenszky Irén adta Timeát. A fehérarcu török leányból nála csak a fehér arc volt a természetes. Drámai kitörésekhez, nagy drámai jellemek alakításához szokott hangja szinte le volt bilincselve Timea passzív szerepében, hogy valóban sajnáltuk ismert talentumát, a miért nem érvényesülhetett.

Baróthi Irma Noémije a külső hatás minden eszközét felhasználta. Játéka belső értéke azonban nem közelítette meg Noémi poetikus, csodálatos szerelmét. Az igyekezetet láttuk, de az eredmény csak félig volt kielégítő.

Hadrik Annáról nemrég azt irtuk, hogy ő a sziv művésznője s hogy felemeli, magával ragadja az ő szivhez szóló játéka a közönséget. Tegnap nem a sziv hangján beszélt, mert Athalia nem a sziv leánya, ő a boszuállás rossz anyyala. A külső hatást tegnap is elérte Hadrik; de nem a belsőt, mert az ellenszenves alakot csak még ellenszenvesebbé tette a közönség előtt az a tudat, hogy ő játsza, ki mindenkor a jószívűség múzsája színpadunkon.

Delli Lajos Krisztyán Tódora két véglet között mozgott. Kezdetben nagyon is könnyűvé, hogy úgy ne mondjuk, bolondos gyerek volt; végezetül pedig túlzotta a gályarabviselt gazember kegyetlenségét is. Mindazonáltal tegnapi alakításában teljes dicsőreget látjuk a nagystílus szerepek iránti hajlamát és teljes elismerést érdemlő törekvését, hogy a darabnak ezt az egyetlen, igazán jól felépített alakját jól, szinte művészettel akarta alakítani.

Sebestyén Géza Trikalisz Euthimje, Sarlay Kornél Kadisa őrnagya, V. Agh Ilona Te-

rézája, Nagy Vilma Zsófi mamája. Zajonghy tisztje jók voltak. Pompás volt Batosi Endre az öreg Fabula szerepében; külsőleg is tipusa a magyar parasztnak s játéka is ennek mindenben megfelelő. Németh János sok derűtséget okozott az ő Brazovics Athanázával; hanem a titkos ajtót fedő ruhaszekrény meg sok ijedelmet, az ő kvalifikálhatatlan szerep nem tudásával. A helyett, hogy szép csendesen beengedte volna magán át a titkos falüregbe Timárt, majd Athaliát, minduntalan rájuk akart dőlni. Egyszer a három kalapskatulya le is esett már a tetejéről s ő maga a gonoszszívű Athaliát csaknem leüti, ha Timár fel nem tartja erős karjaival. Remélhetőleg a tisztelt ruhaszekrényt ezért színházi törvényszék elé idézik és példásan meg fogják büntetni.

Az előadás különben a rendes hétfői ifjúsági előadás volt, telt ház előtt. Taps, kihívás, lelkesedés és éljen volt bőven s egynegyed tizenkettőkor egy kellemes és tanulságos est emlékével távozott a színházból a közönség. (→)

○ **Brigitta hozománya.** A pénteki francia operette premierünkől már javában folynak a színpadi próbák. A főszerepeket: Tibor Lóri, Szekula Sári, Lévy Sári, Németh János, Mezei Andor, Kozma István, Nádasy József és Pásztor játsszák. Az előadást Tiszay igazgató rendezi.

⊙ **Az idegen nő.** Ifj. Dumas Sándor színműve csütörtökön kerül színre a két női főszerepben Hadrik Anna és Jeszenszky Irénnel, a férfiak közül Bakó Lászlónak van igen jó szerepe, a ki egyuttal rendezi is a darabot. Játsszanak még a darabban: Könyves Jenő, Delli, Sebestyén, Nádasy, Sarlay, Baróthy Irma és B. Polgár Fanni.

hogy a meghívással jót fog vele tenni. Sonnenber urat barátai ajánlották neki.

A vendégei közül Lydia egyikhez sem állott nagyon közel, de neki életszükséglete volt, hogy többen legyenek körülte, a kiket ő egy kissé erőszakos módon, de mindig szeretetreméltóan boldogított. Gertrud irányában erre nézve valami rendkívüli tervet forgatott fejében.

Egy nap, — több nap mult el, egész hét az otthonban. Még mindig nem tudta magát beletalálni. Az elmúlt örömeire való csöndes, hangulatos visszaemlékezés, a melyet az otthontól várt, elmaradt. Kinzóan föl-fölhullámzó érzés égette forró lázként egész belsejét. Az otthon külseje egész a régi maradt; de az emberek, a kik Gertrud otthonát szeretetükkel átmelegítették volna, — azok hiányoztak.

Nemcsak ez volt, a mi Lindenheimben bántotta; lehangolta sok minden egyéb a mit itt látott. Barátságatlannak látta — szinte bántó volt. Nem találhatta be magát a régi állapotba, a mely nyomasztó volt számára. Mintha egyik kinőtt, rossz szabású régi ruháját akarta volna fölvenni magára, úgy érezte magát. Már nem illett rája.

És néha azt mondta magának, hogy a szűk, régi ruhákat egyszerűen kinötte, Máskor meg . . . máskor úgy gondolta, hogy hosszú idő alatt, a mióta a ruhát nem viselte, teste elsatnyult és a miatt a nemes alakhoz szabott ruha már nem illik rája.

Lindenheimi időzésének első napjaiban az ifju festő, Sonnenberger ur előtt, majd a többi, véletlenül eleje ke-

rült vendégeknek egész önkéntelenül művészetének oly kiváló jeleit árulta el, a melyek ezen a vidéken egész csodálatot keltettek; oly dolgokról szólt, a melyről Lindenheimben sohasem beszéltek, oly kifejezéseket használt, a melyek Lindenheimben egész szokatlanok voltak. Észrevette, hogy maga Lydia, a ki Párisban a művészi átszellemültség mámorában sok mindenben túltette magát, itt az olyanokért sértve érezte magát; például azt komolyan rossz néven vette Gertrudtól, ha egy férfival kissé szabadabb beszélgetésbe eredt. És eleinte Gertrudot boszantotta az a kényszerűség, a melyet környezetének előítéletei miatt kellett elszenvednie és nem szívesen engedett annak. De rövid idő múlva már nem érezte ezt a kényszerűséget. Csakhamar, egész öntudatlanul, belenőtt régebbi életmódjába. Természetének súlypontja odavonta őt. Kezdeti szabadabban lélegzeni. Az öröm, a melyet eleinte hiába várt, megjött. Órák hosszat egész gyermeki boldogságot érzett, de nyomban rá nehéz szomorúság fogta el.

NEGYVENKILENCEDIK FEJEZET.

Késő volt, az ebéden jóval túl. Lydia, Lindner kisasszony és von Hohleisen Anna Mária Sonnenberger úr közreműködésével, aki mint rendesen, a második althangot énekelte, Schumann hölgykvartetjét énekeltek.

Gertrud nem tudta ezt a dalt hallgatni. Elillant a parkba.

A hold, a mely most később jött fel, a fák tetején ringatózott. Fátyolozó felhők, gőzök nem lebegtek a

○ **Ügyvédek naptára.** Megjelent az ügyvédek, közjegyzők, bírák és bírósági végrehajtók számára szolgáló *Jegyzéknapló* 39. évfolyama, dr. Kenedi Géza szerkesztésében, az 1900. évre. A közközem forgó zsebnaptár 237. lapra terjedő tartalommal bír s az év minden napjára való följegyzési napló van hozzá mellékelve. Tartalma az idén is bővült s összes számadatai koronaértékre vannak átíve. A kemény vászonba kötött zsebkönyv ára 1 frt 40 kr. Bérmentes ajánlott szétküldéssel 1 frt 55 kr. Kapható Légrády testvéreknél (Váci-körút 78.) és minden könyvkereskedésben.

○ **Orvosi zsebnaptár.** A Légrády testvérek kiadásában megjelenő és immár harmincnyedik évfolyamát járó »Orvosi zsebnaptár« a következő 1900-ik évre elkészült s a könyvpiacra került. A fekete kötésű és aranynyomású zsebnaptárt dr. Faragó Gyula gyermekorvos szerkesztette igen gondosan s a szakszerűség teljes figyelemmel tartása mellett. Az »Orvosi zsebnaptár« ára 1 frt 40 kr., ajánlott megküldéssel pedig 1 frt 55 kr. A rendkívül célszerű naptár a Légrády testvérek könyvkiadó hivatalában (Váci-körút 78.), valamint minden könyvkereskedésben megkapható.

○ **Cimbalmozók figyelmébe** ajánljuk az Erdélyi Dezső szerkesztésében és Nádor Kálmán kiadásában megjelenő Cimbalom Szalon II. évfolyamának most megjelent második számát, Van benne néhány ismertebb, de cimbalomra csak most átírt népdalon kívül egy gyönyörű betyárdal (Betyár legényt kemény vasban) azonkívül s ez adja meg ennek a füzetnek a legnagyobb becsét — két remek dal a Szulamith című dalműből, mely allandóan zsufozt hazat csinál a fővárosi színházakban. Az egyik »O im itt ez a kút« gyönyörű mélabús ének, a másik: »Én vagyok a kis egérke« könnyed dalmű részlete az annyira kedvelt dalműnek. A füzet ára 60 kr. — Előfizetési ára negyedévenként 1 frt 50 kr. Megrendelhető Nádor Kálmán zeneműkiadóhivatalában Budapesten, Károly-körút 8. sz. a.

Folyó sz. 62. Idénybérlet 62. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1899 november 29-én.

Gósák,

vagy egy japáni teaház története.

SZEMÉLYEK:

Reginald	Mezey	Constanze	Nagy
Bonville	Sebestyén	Worthington	Baróthi
Cunningham	Németh	Molly	Tiszayné
Grimmston	Delli	Katána	Kozma
Stanley	Bátosi	Vun-Csl	Nádasy
Imári	Sarlai	Mimóza	Tibor

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1899. november 28. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált = mm. 71⁴ (súlyekedő).

Hőmérsék = 3.4 °C

» maximuma : 6.8 °C

» minimuma : 1.8 °C

Páranymás : 5.1 mm.

Relatív nedvesség : 87

Felhőzet 10° Str. N. W.

Szélirány s erő : 0.

Csapadék 24 órai :

Változó felhőzet, száraz, hűvös.

Dr. Czirer.

Bűnügyi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1899. évi november hó 29-én.

8955. Géder Lajos ellen lopás miatt.
8948. ifj. Miskolczi Sándor ellen vétkes bukás miatt.
8953. Kovács Ignác ellen magánokirat hamisítás miatt.
9110. Füttyü Vretyák Vera és társa ellen lopás miatt.
9595. Rosendorn Jenő ellen sikkasztás miatt.
1899. évi december hó 1-én.
9162. Hulig Péter és Eller János ellen s. t. sért. miatt.
9161. Baliga József ellen lopás miatt.
9163. Kovács Jánosné ellen emberölés miatt.
9073. Engel Mihály ellen rágalm. miatt.

T a n ü g y.

(Az új oszrói iskola. Az ujonnan szervezett oszrói állami elemi népiskolához a m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter rendes tanítóul Sütő László volt oszrói ev. ref. tanítót nevezte ki, egyben megalakította az iskola gondnokságot is. Az iskola gondnokság elnöke Dányi Gábor csányi ev. ref. esperes, tagjai pedig Csanády István körjegyző, Boros János, Győr József és Szalay János gazdálkodók, oszrói lakosok lettek. Mint értesülünk iskolát az már a közel jövőben megnyitják.

Közgazdaság.

□ **A hivatalos ázsio.** A pénzügyminiszter a vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkeletpótléket 1899. évi december hóra húsz (20) százalékban állapította meg.

□ **Takonykór.** Hoffmann János maissi telkes gazda egyik lován hivatalosan megállapították a takonykórt. A lovat lebunkóztak s a szükséges ovóintézkedéseket fogantositották. Mivel a lebunkózott ló Mohácsról származik, a közigazgatási hatóság Mohács-on is teljesít vizsgálatot.

□ **A vértetű irtása.** A földmívelési m. kir. miniszter már ez év elején kiadott rendeletével kötelezővé tette az almatermést veszélyeztető és már az ország több vidékén észlelt vértetűnek irtását. Ez iránt kiadott körrendelete kapcsán a földmívelési miniszter »Utmutatást« dolgoztatott ki, a mely a gazdaközönséget úgy a vértetű felismerése, mint annak irtása tekintetében szükséges tudnivalókról tájékoztatja. Minthogy pedig a vértetű elleni védekezés célravezető és sikeres csak az esetben lehet, ha úgy az eljáró közigazgatási hatóságok, mint maga a gazdaközönség is lelkiismeretesen és pontosan hajtja végre az elrendelt intézkedéseket, a földmívelési miniszter a most kiadott újabb rendeletével a törvényhatóságokat az előirt szabályok szigorú végrehajtására újból felhívta és egyúttal pedig az eddigi tapasztalatok alapján szükségesnek találta a gazdaközönséget is figyelmeztetni, hogy a védekezés sikerrel csak úgy járhat, ha a nevezett rovar által megtámadott gyümölcsfákon ejtett sebek az előirt módon gondoztatnak, illetőleg ha azok a petróleum-emulzióval való kitisztítása után megfelelő módon mindenkor be is vonatnak.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	11:47
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:00
				V. v. Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11		
<i>Barcs</i>	10:54	9:00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	9:35	8:53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
<i>Üszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:50
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
<i>Eszék</i>	8:08	2:27	6:47	11:01
(Mohács felé	sz. v. 7:00	sz. v. 1:55	sz. v. 10:05	
Mohács érk.	7:44	2:39	10:49	

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5:00 fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10:00 Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 12:35

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombóvár</i> ra érk.	2:45	10:03	1:30	6:21
	sz. v. gy. v.	sz. v. sz. v.	gy. v.	
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00 4:44
<i>Uj-Dombóvár</i> ra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06 5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52		sz. v. 9:53		
Dombóvárra érkezik	1:40	12:55		
	tv. sz. sz.	sz. v. sz. v.	sz. v. gy. v.	
<i>Uj-Dombóvár</i> ind.	5:30	3:10	10:15	2:17 6:36
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:33	3:39 7:39
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11 8:01
		Sz. v.	Sz. v.	
Bécsből indul	6:50	7:40		
<i>N.-Kanizsára</i> érk.	1:35	3:42		
<i>Barcsra</i> érk.	4:44	7:18		
<i>Pécsre</i>	7:51	9:42		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13	
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> re érk.	8:27	7:01	11:25	
Pécsre érk.	9:42	7:51		

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
<i>Villányba</i> érk.	6:48	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35	
<i>Villányba</i> érkezik	6:35	1:05	9:20	
<i>Villányból</i> ind.	6:55	1:48	9:40	
Pécsre érk.	8:02	2:53	11:49	
Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50**) alulról d. u. 1:00.***)				
Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50				

**) minden kedden és szombaton.
***) minden szombaton és szerdán.

T Á V I R A T O K.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Kölnische Zeitung“ -nak Transzválból jelentik, hogy a búrok az egész vonalon győzedel-

meskednek. A fokföldi népek csak a legcsekélyebb jelre várnak, hogy fölkeljenek az angolok ellen.

Londonból jelentik, hogy még mindig nem tudják, merre van a graspani ütközetben eltűnt ulánus ezred. Londonban emiatt annál nagyobb az aggodalom, mert a Moori-Rivernél vívott ütközetben is eltűnt egy lovasezred s nem tudják máig se, hova lett.

— **Tartományfőnökök értekezlete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reichsrathban képviselt összes királyságok és tartományok főnökei ma a bécsi képviselőházban megtartották már jelzett értekezletüket.

— **Csehországi zavargások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Massarik tanár a prágai egyetemen ma zavartalanul tartotta meg előadását. Az egyetem elhagyásakor az egyetem udvarán összegyűlt diákok „hamba!” kiáltásba törtek ki. Massarik tanár hosszabb szabadságot akar kérni.

Chlumetzban e hó 26-án egy népgyűlés után körülbelül 600 ember összecsdült és bevverte az ottani szövőgyár és a zsidók ablakait. A csendőrséget kigúnyolták és a csendőrök kénytelenek voltak a tömeget szuronyt szegezve szétoszlatni.

— **Tűz egy méntelepen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az éjjel a Kinsky-féle méntelepen tűz ütött ki, melynek keletkezése beható vizsgálat tárgya.

Szerkesztői üzenet.

Paulicsek János. Pirosszegfűs, finom papirosu levelezőlapon megirt kérdésére sietünk válaszolni. Igenis, a kérdezett színésznek van férje. Mellesleg megjegyezzük, hogy úgy lő, mint Tell Vilmos és a kardot úgy forgatja, mint Cirano Bergerac.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

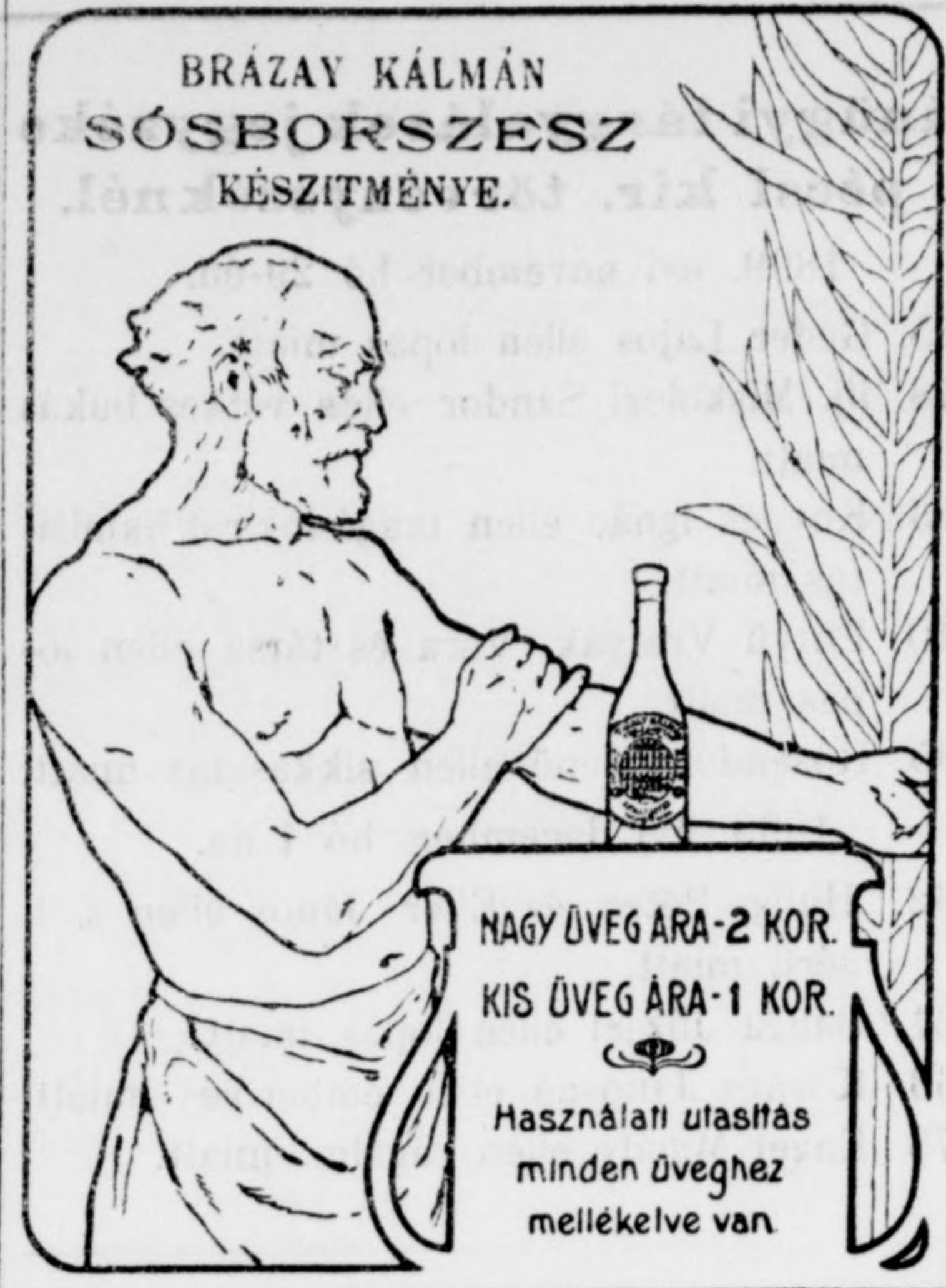
Tisztelettel felkéretnek a pécsi szigeti külvárosi T. választó polgárok, sziveskedjenek

folyó hó 30-án

(csütörtökön)

esti 8 órakor a szigeti országúton fekvő „Korona” vendéglőben, a folyó évi december hó 3-án megtartandó városi képviselő-választást illetőleg, a

kijelölő értekezleten mentől számosabban megjelenni.

Világhírű, rendkívül jó hatású háziszor bedörzsölés által, meghűléses esetekben: esúz, köszvény és fülzsakgatásnál, hurutos szembajoknál, toroklobnál, difteritisznél, fogfájásnál, migrain, hajhullás és lábizzadás ellen. Gyógygyógyimódra (massage) orvosi tekintélyek által ajánlott kiváló szer. **Használati utasítás,** melyben minden egyes baj ellen miként alkalmazása e szernek részletesen le van írva, minden üveghez mellékelve van.

Gyártási hely Budapest.

Kapható minden fűszerkereskedésben és gyógyszerárban.

Számos elismerő levél a világ minden részéből.

Figyelmeztetés!

Minden félreértés elkerülése végett tudomására hozom a n. é. közönségnek és az igen tisztelt vevőimnek, hogy

saját termelésű palack-boraim

csakis **nálam** (kert-utca 8. sz.) és a „Nádor” kávéházban kaphatók.

Tisztelettel

CSERTA ANTAL
bortermelő.

Árlejtési hirdetmény.

Zók község előjárósága részéről közzé tétetik, hogy a község tulajdonát képező **korcsmaházat ujonan szándékozik felépíttetni** és pedig akként, hogy a mérnöki tervben és költség előirányzatban felvett kő, téglá és cserép-, gerenda és tetőfát a község szerzi be és így az anyagok értéke az előirányzott **3397 frt 33 krból** leszámítható. Óvadékpénz csak 150 frt lesz leteendő, esetleg értékpapír is elfogadtatik.

Vállalkozó tartozik a tavasz beálltával a munkát megkezdeni. **Az árlejtés 1899. évi december 3-án délután 2 órakor Zók község bíróságánál** fog megtartatni.

Kelt Zókon, 1899. november 24-én.

Mesterházy Sándor s. k.
körjegyző.

Gál József s. k.
bíró.

Egy teljesen felszerelt és berendezett

jó pincze

800 hect. hordóval bérbeadandó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

4976. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Bar.-Vörösmarhi kölcs. segélyző egyl. végrehajthatónak Sipos Mihály és Csizmár Mihály seppei lakosok végrehajtást szenvedettek ellen 100 frt jtké és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén lévő Sepse községben a 357. sz. betétben felvett 1—5 sorsz. 241 hrsz. ingatlanból Sipos Mihályt illető részére 326 frt kik. árban, megjegyeztetik, hogy a 2—5. sorsz. ingatlant az Agrárbanknak 450 frtnyi követelése terheli, a seppei 15. sz. betétben foglalt 1. 875/1—2. hrsz. 83 frt 59 kr szőlőváltással terhelt 244. hrsz. ingatlanból Csizmár Mihályt illető telére 477 frt kik. árban, ugyanott a magyar Agrár és járadékbank által 600 frt tőke követeléssel terhelt † 890 hrsz. ingatlanból Csizmár Mihályt illető telére 166 frt kik. árban, a seppei 353. sorsz. ingatlanra egészben tehát az 1881 : 60. t.-cz. 156. §-a d) pontja értelmében özv. Lengyel Ferenczné szül. Kiss Annát illető tele részére is 274 frtban megállapított kik. árban eirendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi december hó 15-ik napján, d. e. 10 órakor Sepse községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 32 frt 60 krt., 47 frt 70 krt., 16 frt 60 krt és 27 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 : 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóságnál, 1899. évi jul. hó 28-án.

Székács

kir. albiró.